

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
Тернопільської області
3544 1 12

Збірка документів про Героїв Небесної Сотні
Революції Гідності та Бійців, які залишили
в зоні антитерористичної операції на
сході України, з Мерконіловцями

ПАПКА

ДЛЯ ¹² паперів

Публікації про Василя Ассеника, уродженця
с. Митери Заміщувського району Мерконілівської
області - Героїв Небесної Сотні.
З інтернет-ресурсів

_____ 20 ____ р.

Крайні дати: 12 березня 2014р.
[Після 12 березня 2014р.
Кількість документів: 4
Кількість аркушів: 20

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Львівської області
3544 1 12

ВАСИЛЬ АКСЕНИН

52 РОКИ, РІЗНОРОБОЧИЙ

МІСТО ЧЕРНІВЦІ

ПОМЕР: 11 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ В ЛІКАРНІ У ПОЛЬЩІ ЧЕРЕЗ РАНИ, ОТРИМАНІ 20 ЛЮТОГО НА МАЙДАНІ

«Іду в наступ», — сказав 20 лютого о сьомій ранку по мобільному чернівчанин Василь Аксенин дружині Тетяні. А вже десь о 12-й після багатьох дзвінків, на які не було відповіді, взяла слухавку невідма жінка і сказала: «Ваш чоловік важко поранений, зараз на операційному столі у лікарні №18».

20 лютого на Інституцькій активіст побіг за беркутівцями, захищаючи собою беззахисних хлопців, коли вулицю почали обстрілювати. Сліпа куля наздогнала героя Небесної сотні попри те, що він називав «супербронею»: 10-ти - кілограмовий бронезилет і залізну каску.

Шматок розпеченого заліза поцілів Аксенину у незахищену вузьку щілину на боці. Куля прошила чоловікові весь живіт, лишивши по собі рану розміром з кулак і калюжу крові.

Активний прихильник Євромайдану Аксенин востаннє рушив на Київ 18 лютого, лишень почувши, що коїться на Майдані. Утримати вдома його було неможливо. Більше того, від'їжджаючи, чоловік попередив: стояти під прапорами він наміру не має — буде там, де буде гаряче і де потребуватимуть його підмоги. Потому сів на рейсовий автобус Чернівці—Київ і вже наступного ранку стояв на барикадах. Там за кілька годин його поцілів снайпер.

Того жахливого дня побратимам вдалося витягти Аксенина з пекла, на який перетворилася Інститутська. Швидка доправила чоловіка до столичної лікарні. Через тиждень важко пораненого чернівчанина вивезли польським реанімобілем. Його супроводжувала дружина.

Травма була вкрай важкою. Снайперська куля пройшла через правий бік, пробила нутрощі, розстроцила таз і вийшла в ділянці куприка. Рана не гоїлася два тижні. Чоловік переніс складну і довгу операцію. Доглядати його у Польщу прилетіла дружина.

Довгих кілька тижнів після поранення Аксенина годували виключно через трубки й крапельниці. Справжнтя картопля, яку нарешті в березні дозволили йому скуштувати лікарі і якою його турботливо нагодувала з ложки кохана Тетяна, здалася найсмачнішою у світі.

Після загоєння рани польські лікарі планували виготовити для українського пацієнта

титановий тазовий суглоб. Та попри зусилля медиків та молитви рідних, герой Небесної сотні помер. 12 березня його виснажене серце зупинилося. Рідні розказують: за життя у героя Небесної сотні було найбільш мирне у світі захоплення — він обожнював птахів. Пернаті жили у нього вдома. Він підбирав їх, поранених, на вулиці і виходжував. Про це його хобі знали усі сусіди і зносили до Аксениних усіх знедолених пташок. Ховали героя усіма Чернівцями. Він лишив по собі двох синів: 24-річного Юрія та 17-річного Богдана. Старший, як і батько, був активістом Євромайдану. На його сторінці у соцмережі ВКонтакте великими літерами написано повстанське гасло: «Воля або смерть!» Саме за волю своїх двох соколиків та за волю мільйонів чужих українських синів прийняв смерть герой Небесної сотні.

11.08.2013 13:

У Польщі помер Василь Аксенин: Небесну сотню поповнив ще один чернівчанин

12.03.2014, 15:33

У Польщі від отриманих ран помер Василь Аксенин. В Небесні сотні вже троє чернівчан, - про це повідомив депутат міської ради Олексій Каспрук.

Нагадаємо, чернівчанин Василь Аксенин був важко поранений 20 лютого у Києві. У чернівчанина була пробита черевна порожнина, задіта тазостегнова кістка. Наприкінці лютого його відвезли до Польщі на лікування.

Чернівчанин Василь Аксенин був важко поранений у Києві під час розстрілу демонстрантів 20 лютого. Травми дуже серйозні: пробита черевна порожнина, задіта тазостегнова кістка. Нині розглядають варіант відправки літаком важкохворого до Німеччини. Він переніс кількагодинну серйозну операцію. До нього поїхав старший син та дружина.

До Києва 52-річний чернівчанин, який не належить до жодних із політичних партій, їздив двічі.

- Він був двічі у Києві, - розповіла у телефонній розмові кореспондентці "МБ" дружина Тетяна. - Вдруге поїхав, коли почув, що починаються ті події... Коли від'їжджав, сказав: "Я з прапорами стояти не буду, я їду туди, де люди потрібні".

Він лише почув про події — сів на рейсовий автобус "Чернівці-Київ" і поїхав...- каже подруга дружини Валентина. - Наступного дня вже стояв на барикадах.. У четвер, 20 лютого, з ним вранці не було телефонного зв'язку, а потім подзвонили з лікарні: "Поранений..." Це — наш герой!! Не можу передати, наскільки це щира людина, який патріот. За наших дітей, проти корупції, олігархії...

Дуже любить птахів. У нього вдома - різні птахи. Виходжував поранених пташок, яких йому зносили мешканці Гравітону. Їздив в Асканію-Нову колись, бо почув, що там поранили рідкісного птаха. Поїхав за власний кошт, привіз, виходив.. Він рятував кожну пташку...І так він рятує нашу Україну, нас сьогодні...

Джерело:

molbuk.ua

Нагадаємо, 23 лютого у Чернівцях поховали Олександра Щербанюка - іншого героя, якого режим вбив на Майдані. Список загиблих внаслідок революційних подій в Києві, на жаль, також поповнився гравцем чернівецької бейсбольної команди «Соколи». Про це повідомив сайт sportbuk.com. За словами наставника «Соколів» Ростислава Гринчука, у неділю, 9.03.14, в інший світ відійшов бейсболіст В'ячеслав Ворона, який торік грав за чернівецьку команду. Як ми вже повідомляли, В'ячеслав постраждав від «тітушек», які проламали кастетом бейсболісту череп, внаслідок чого київський «легіонер» «Соколів» опинився в реанімації столичної лікарні. В'ячеслав перебував в комі. Друзі-спортсмени та брат постраждалого Олександр Ворона звернулися по допомогу до небайдужих. Але врятувати В'ячеслава, на жаль, не вдалося...

Аксенин Василь Степанович
4 лютого 1962 – 12 березня 2014

Василь Аксенин. Короткий життєпис.

Василь Аксенин народився в селі Литячі Заліщицького району Тернопільської області. Мешкав у місті Чернівці, де працював різноробочим. Як розповіли рідні Героя, за життя він був дуже доброю людиною і понад усе на світі любив птахів. Коли йому на вулиці десь знаходилась поранена пташка, він не міг пройти мимо, не підбравши її, аби потім полікувати та виходити. Тому часто так траплялось, що його пернаті друзі жили у нього вдома. Про таке захоплення та добре серце Василя знали всі навколишні сусіди. І коли комусь з них також випадало знайти поранену птаху, то вони добре знали, хто зможе стати найкращим лікарем для пернатого. Всіх знедолених пташок приносили в дім Аксениних з повною впевненістю, що там їм обов'язково допоможуть одужати.

Не був байдужим Василь Степанович і до життя рідної країни. Тому, коли взимку розпочалась Революція Гідності в Києві, він не міг залишатись осторонь. Він був активним прихильником Євромайдану, періодично приїздив в Київ, щоб підтримати протест та разом з іншими людьми засвідчити свою громадянську позицію щодо того, яким шляхом має рухатись країна. Востаннє Василь Аксенин вирушив з Чернівців до Києва 19 лютого, коли побачив, що коїться на Майдані після загострення протистоянь 18 лютого. Просити його залишитись вдома було б марною справою в той момент. Він був рішуче налаштований, що мусить бути там, де зараз важко, де може знадобитись його допомога. Він знав, що там зараз гаряче і небезпечно. Але, не зважаючи на це, вже наступного ранку 20 лютого він був в Києві на барикадах поряд з іншими героями Майдану.

О сьомій годині ранку 20 лютого Василь Степанович зателефонував дружині та повідомив, що йде в наступ. Згодом протестувальники почали відтісняти силовиків із пагорба біля «Жовтневого палацу». Відважний чернівчанин був одним із тих, хто без зброї пішли на штурм цієї висоти та потрапили під жорстокий обстріл в той страшний день на вулиці Інститутській. На голові у нього була залізна каска, а тіло прикривав 10-кілограмовий бронезилет. Ці обладунки Василь називав «супербронєю». Але ця «броня» не змогла захистити Героя від пострілу снайпера. Розпечена куля знайшла вузьке місце на тілі, що не було прикрите захистом. Потрапивши в лівий бік та пройшовши через живіт, вона пошкодила тазостегнову кістку та вирвала величезну рану розміром з людський кулак. Вже за мить на землі утворилась калюжа крові.

10

Люди поряд підхопили пораненого за бронезилет та під кулями потягли назад, потім поклали на щит та понесли. Того важкого дня побратими змогли врятувати Аксенина із пекла, на яке перетворив вулицю Інститутську режим Януковича. Швидкою чоловіка доправили до однієї з лікарень Києва. Наприкінці лютого пораненого чернівчанина прийняли на лікування в клініку польського міста Жешова, куди його було доставлено літаком. Отримані травми були дуже важкими. Він переніс кількогадинну складну операцію. Тривалий час рана не хотіла загоюватись. Але польські спеціалісти не переставали боротись за життя Героя.

Через важкість отриманих поранень процес одужування затягувався на кілька місяців. Та при допомозі лікарів та дбайливому догляді коханої дружини Тетяни, яка приїхала в Польщу, щоб підтримати чоловіка та бути з ним поряд в цей важкий момент, все могло б пройти добре. Кілька тижнів підживлювати організм Василя Степановича можна було лише за допомогою крапельниць та годування через трубку. І лише в березні, коли йому стало трошки краще, лікарі дозволили дружині нагодувати чоловіка справжньою їжею. Картопля із рук турботливої жінки в той момент видалась Герою найсмачнішою в світі.

Здавалось би, тепер все має піти на лад і зусилля медиків та молитви рідних рано чи пізно все ж піднімуть чоловіка на ноги. Згодом лікарі планували зробити для українського героя титановий протез замість пошкодженого тазового суглоба, після чого можна було в розпочати процес реабілітації пацієнта. Та безжалісна доля розпорядилась інакше. Від виснаження важкими травмами та перенесеними складними операціями, його серце перестало битись 12 березня 2014 року.

В день похоронів в останню путь Героя Небесної Сотні проводжали всім містом Чернівцями. Він пішов з життя, залишивши кохану дружину Тетяну та двох дорослих синів: молодшому Богданові на момент смерті батька було 17 років, а старшому Юрієві – 24 роки. Василю Аксенину було 52 роки...

<https://nebesnasotnya.com/vasyl-aksenyn.html>

100 хвилин пам'яті. Василь Аксенін

Про героя Небесної сотні Василя Аксеніна розповідає його син Юрій. Хлопець пригадує, батько з малечку вчив, що найважливіше бути людиною і пам'ятати – честь – це головне.

24TV.UA

Подобається · Коментувати · Поширити

• Dmitry Gorohov, OIia Ok, Наталія-Христина Десненко та ще 161 особі це сподобалось.

• 23 поширень

Iryna Bazylevych Вічна пам'ять

9 · 16 лютого о 5:08

[HTTPS://UK-UA FACEBOOK.COM/NEBESNASOTNYA.COM.UA/POSTS/410402452461939](https://uk-ua.facebook.com/nebessasotnya.com.ua/posts/410402452461939)